

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 9Csp/90/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5917205381
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Topoľančík
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2018:5917205381.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok sudcom JUDr. Vladimírom Topoľančíkom v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., IČO: 47 967 692, so sídlom Vajnorská č. 100/A, 831 04 Bratislava, právne zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubříková, PhD., s.r.o., so sídlom Martinčekova č. 13, 821 01 Bratislava, IČO:50 361 368, proti žalovanej: G. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. č. XXXX/XX, XXX XX E., o zaplatenie sumy 3.050,94 eur s prisl.,

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 3.050,94 eur spolu so zmluvným úrokom a úrokom z omeškania vo výške 565,83 eur, úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 3.050,94 eur od 25.07.2014 až do zaplatenia a poplatkami vo výške 18,89 eur, a to v pravidelných mesačných splátkach po 69,-eur, splatných vždy do každého 15-ho dňa toho ktorého mesiaca počnúc právoplatnosťou výroku tohto rozsudku, a to pod stratou výhody splátok pre prípad riadneho a včasného nezaplatenia čo i len jednej splátky.

Súd konanie v časti čo do zaplatenia poplatku vo výške 20,-eur zastavuje.

Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietá.

Žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 25,22 %, ktoré mu je žalovaná povinná zaplatiť vo výške stanovenej samostatným uznesením Okresného súdu Ružomberok.

odôvodnenie:

Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 28.07.2017 sa žaloba prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 3.050,94 eur spolu s úrokmi vo výške 2.829,13 eur, úrokmi zo zostatku nesplatennej istiny t.j. zo sumy 3.050,94 eur vo výške 19,5 % ročne od 28.07.2017 až do zaplatenia, úrokmi z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 3.050,94 eur od 28.07.2017 až do zaplatenia a poplatkami vo výške 38,89 eur a súčasne, aby mu nahradila trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia. Po skutkovej a právnej stránke žalobca žalobu odôvodnil tým, že dňa 13.06.2013 bola medzi právnym predchodcom žalobcu, t.j. spoločnosťou Poštová banka, a.s. v právnom postavení veriteľa a žalovanou v právnom postavení dlžníka uzavretá zmluva o úvere č. 0022681813, súčasťou ktorej sú Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky pre úver. Žalobca nadobudol pohľadávku voči žalovanej titulom zmluvy o postúpení pohľadávok do dňa 13.06.2017, ktorá bola uzavretá medzi spoločnosťou Poštová banka, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom. V žalobe ďalej poukázal na to, že na základe zmluvy o úvere č. 0022681813 bol žalovanej poskytnutý zo strany Poštovej banky, a.s. úver, a to vo výške 3.100,-eur, keď žalovaná sa podľa predmetnej zmluvy zaviazala vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v splátkach vo výške uvedenej v zmluve o úvere. Výška každej splátky vrátane skladby a splatnosti jednotlivých splátok vyplýva z predpisu splátok (v prípade, ak bola súčasťou zmluvy o úvere aj dohoda

strán o poistení schopnosti splácať úver je v mesačnej splátke zahrnuté aj dohodnuté poistné podľa sadzobníka). Podľa názoru žalobcu, ak ide o poistenie dobrovoľné vo forme doplnkovej služby, tak takéto poistné sa nezapočítava do celkových nákladov úveru, a to s poukazom na § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z., podľa ktorého sa do celkových nákladov úveru nezapočítavajú poplatky za nepovinné poistenie úveru. V dobe od uzavretia predmetnej zmluvy žalovaná splatila svoj záväzok len čiastočne, pričom jednotlivé platby a spôsob ich započítania sú uvedené v časti „Zaplatené splátky“ listiny „Aktuálny stav úveru“. Listina Aktuálny stav úveru je vyhotovená z bankového informačného systému žalobcu, ktorý je vedený v súlade s ustanovením § 40 ods. 8 a 9 Zákona o bankách v platnom znení. Zo žaloby ďalej vyplynulo, že podľa Obchodných podmienok právneho predchodcu žalobcu, ak je klient v omeškaní s platením čo i len jednej splátky veriteľovi vzniká nárok požadovať predčasné splatenie úveru vrátane príslušenstva. Pred zosplatením úveru bol zo strany právneho predchodcu žalobcu uplatnený postup podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a žalovanej bolo zaslané upozornenie pred zosplatením úveru. V upozornení pred zosplatením bola žalovaná oboznámená s tým, že je viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti pohľadávka z titulu zmluvy a zároveň bola vyzvaná na doplatenie dlžnej sumy. Vzhľadom na to, že žalovaná úhradu pohľadávky nevykonala do 15 kalendárnych dní od doručenia upozornenia banky, právny predchodca žalobcu, t.j. spoločnosť Poštová banka, a.s. pristúpila k zosplateniu úveru listom „Výzva na úhradu dlžnej sumy“. Právnym titulom, na základe ktorého si žalobca uplatňuje voči žalovanej pohľadávku je zmluva o úvere uzavretá medzi stranami sporu v súlade s ustanovením § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. V súlade s Obchodnými podmienkami vznikla žalovanej povinnosť zaplatiť za poskytnutý úver úroky, keď v zmluve je dojednaná výška úrokovej sadzby 19,5 % ročne a výška úrokovej sadzby je špecifikovaná aj v listine „Aktuálny stav úveru“ zo dňa 07.06.2017. V zmysle Obchodných podmienok v prípade, ak sa úver stane predčasne splatným, je veriteľ ďalej oprávnený úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dojednaným v zmluve. V zmysle žaloby nárok na zmluvné úroky aj úroky z omeškania vznikol žalobcovi už skôr a nie od 28.07.2017, keď tento dátum je výlučne dňom, od ktorého si žalobca uplatňuje nárok na úroky z omeškania, zmluvné úroky z dlžnej istiny percentom a nie vyčíslením úrokov. Zo žaloby taktiež vyplynulo, že v zmysle Obchodných podmienok vznikla žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi aj príslušenstvo pohľadávky, a to vrátane poplatkov podľa sadzobníka vo výške 38,89 eur.

2. Rozsudkom č.k. 9Csp/90/2017-73 zo dňa 15.01.2018 tunajší súd žalobu v celom rozsahu zamietol a žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal, keď s poukazom na § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. prihliadol na premlčanie predmetného záväzku z úradnej povinnosti. Na podklade odvolania žalobcu Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 9Co/113/2018-97 zo dňa 29.06.2018 rozsudok tunajšieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že Ústavný súd SR Nálezom sp.zn. PL ÚS 11/2016 zo dňa 07.02.2018 vyslovil, že ustanovenie § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa je nesúladne s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy SR, na základe čoho tunajší súd ako súd prvej inštancie, nemohol prihliadnuť na § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa, t.j. nemohol z úradnej povinnosti prihliadnuť na premlčanie predmetného nároku.

3. Elektronickým podaním so zaručeným elektronickým podpisom zbral žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu žalobu v časti čo do zaplatenia poplatkov vo výške 20,-eur späť z dôvodu čiastočnej úhrady dlhu zo strany žalovanej zo dňa 02.07.2018. V predmetnom podaní súčasne žalobca vyjadril súhlas s postupným splatením dlhu v pravidelných mesačných splátkach po 69,-eur, a to pod hrozbou straty výhody splátok pre prípad nesplatenia čo i len jednej splátky.

4. V súlade s § 180 Civilného sporového poriadku súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu, ktorého o termíne pojednávania riadne a včas upovedomil jeho právny zástupca, pričom právny zástupca žalobcu ospravedlnil jeho neúčast' na pojednávaní s tým, že súhlasil s prejednaním a rozhodnutím bez jeho prítomnosti, ako aj v neprítomnosti žalovanej, ktorá mala doručenie predvolanie na pojednávanie riadne a včas vykázané, avšak svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnila.

5. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k nasledujúcim skutkovým a právnym záverom. Dňa 13.06.2013 uzatvoril právny predchodca žalobcu, t.j. spoločnosť Poštová banka, a.s. v právnom postavení veriteľa, so žalovanou v právnom postavení dlžníka zmluvu o úvere dostupná pôžička, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička/úver v celkovej výške 3.100,-eur, ktorú sa žalovaná zaviazala vrátiť v 72 mesačných splátkach po 77,29 eur, keď súčasťou zmluvných dojednaní bolo aj dojednanie základného súboru poistenia. Termín konečnej splatnosti úveru bol dojednaný na deň 13.06.2019 a dátum prvej splátky bol dojednaný do 13.07.2013. Celkové náklady žalovanej v súvislosti

s poskytnutým úverom predstavovali výšku 2.145,22 eur. V predmetnej zmluve je uvedená priemerná hodnota RPMN vo výške 19,47 % pri dojednanej RPMN 21,34 % a úrokovej sadzbe 19,50 % ročne. Z dôvodu, že žalovaná porušila svoju povinnosť a nesplácala predmetnú pôžičku (spotrebiteľský úver) riadne a včas, právny predchodca žalobcu listom zo dňa 24.07.2014 označeným ako „výzva na úhradu dlžnej sumy“ vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru k 24.07.2014, keď k uvedenému dňu predstavovala dlžná suma výšku 3.685,66 eur a pozostávala z dlžnej istiny vo výške 3.050,94 eur, úroku vo výške 565,83 eur, poplatkov za upomienky vo výške 39,28 eur a poisťného vo výške 29,61 eur. V predmetnej výzve na úhradu dlžnej sumy bola zo strany právneho predchodcu žalobcu stanovená dodatočná lehota na plnenie, a to 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.06.2017 došlo k postúpeniu pohľadávky z predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere z pôvodného veriteľa, t.j. spoločnosti Poštová banka a.s. na žalobcu.

6. S poukazom na vyššie uvedené skutkové zistenia súd dospel k záveru, že predmetná zmluva o úvere je zmluvou uzavretou podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z., pričom podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, ktorá je svojím charakterom typovou zmluvou na predtlačenom formulári obsahujúcom zmluvné podmienky, ktorých obsah žalovaná ako spotrebiteľka nemohla pri jej uzavretí ovplyvniť. Pokiaľ ide o posúdenie predmetnej zmluvy ako spotrebiteľskej zmluvy, súd poukazuje na to, že zo samotnej zmluvy vyplýva, že žalovaná túto zmluvu uzatvárala ako fyzická osoba, keď v predmetnej zmluve je identifikovaná údajmi fyzickej osoba (adresou trvalého pobytu a rodným číslom). Skutočnosť, že menovaná predmetnú zmluvu uzatvorila ako spotrebiteľka vyplýva aj z jej výpovede, v ktorej uviedla, že predmetný úver použila na súkromné účely a že zmluvu uzatvárala ako spotrebiteľka. Z dôvodu, že touto zmluvou bol založený vzťah vykazujúci prvky zmluvy o spotrebiteľskom úvere, súd na predmetný zmluvný vzťah aplikoval ustanovenia právnych predpisov obsahujúcich ochranu spotrebiteľa. V rámci limitov stanovených v spotrebiteľskom sporovom konaní podrobil súd obsah predmetnej zmluvy preskúmaniu z hľadiska jej súladu so spotrebiteľským právom pričom dospel k záveru, že predmetná zmluva obsahuje náležitosti prezumované zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy.

7. Pri neprípustnosti aplikácie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. z dôvodu vyslovenia nesúladu predmetného ustanovenia s čl. 46 ods. 1 a čl. 1 ods. 1 Ústavy SR, súd pristúpil k vecnému preskúmaniu žaloby, pričom dospel k záveru, že pokiaľ sa žalobca v súdnej veci domáhal zaplatenia zmluvného úroku vo výške 19,50 % ročne zo nárokovanej istiny od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti predmetného úveru, sa so žalobou v tejto časti nestotožnil. V spore nebolo medzi stranami sporné, že účastníci zmluvy si dojednali zmluvný úrok vo výške 19,50 % ako fixný do doby splatnosti úveru, žalobca však v zmysle zmluvných dojednaní pristúpil k zosplateniu celého úveru. Vychádzajúc z toho, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru podľa názoru súdu, žalobcovi zmluvný úrok odo dňa účinkov zosplatenia nepatrí. Úrok predstavuje cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Po nadobudnutí splatnosti úveru veriteľovi vzniká nárok na vrátenie požičanej sumy, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu splatnosti úveru. Ak nastane stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom (bližšie porovnaj rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 7Co/75/2018-136 zo dňa 27.06.2018). Súd pritom vychádzal z uznesenia Ústavného súdu SR IV.ÚS 476/2012-14 zo dňa 18.09.2012, ktorým Ústavný súd odobril názor odvolacieho, ako aj prvostupňového súdu, podľa ktorého veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu a následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania, keď uvedený záver vyplýva aj z rozhodnutia NS SR publikovaného pod č. R 59/1998 sp.zn. 4Obo/143/1998. Uvedený záver nachádza potom oporu aj v ďalších rozhodnutiach súdov (viď napríklad rozsudky Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 10Co/108/2014, 11Co/12/2017, 11Co/157/2017 a 7Co/1/2018, ako aj rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 6Co/190/2014). Pokiaľ sa potom žalobca v súdnej veci domáhal zmluvných úrokov z nesplatennej istiny aj po dobu, po 24.07.2014, súd dospel k záveru, že žalobcovi nárok na zmluvné úroky po tomto dni nevznikol. Súd potom priznal žalobcovi nárok na zaplatenie istiny vo výške 3.050,94 eur, nárok na zmluvné úroky a úroky z omeškania do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, t.j. do dňa 24.07.2014 vo výške 565,83 eur (viď. výzva na čl. 34 spisu) a úroky z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 3.050,94 eur od 25.07.2014 (t.j. odo dňa nasledujúceho po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru) do zaplatenia, ako aj bankové poplatky, ktorých výšku mal súd preukázané zo založeného výpisu z účtu žalovanej vo výške 18,89 eur (v časti čo do zaplatenia poplatkov vo výške 20,-eur zobral

žalobca žalobu z dôvodu úhrady vykonanej zo strany žalovanej dňa 02.07.2018 späť). Pokiaľ sa žalobca potom domáhal zaplata zmluvných úrokov z istiny po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, t.j. po 24.07.2014 až do zaplata, t.j. do 27.07.2017 vo výške 1.781,02 eur (výpočet 2.829,13 eur - 565,83 eur, t.j. zmluvné úroky a úroky z omeškania ku dňu 24.07.2014, - 482,28 eur, t.j. úroky z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 3.050,94 eur od 25.07.2014 do 27.07.2017, = 1.781,02 eur) a následne od 28.07.2017 vo výške 19,50 % ročne zo sumy 3.050,94 eur až do zaplata, súd žalobu z vyššie uvedených dôvodov v tejto časti zamietol.

8. Súd súčasne priznal žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy priznanej istiny, t.j. zo sumy 3.050,94 eur od 25.07.2014 až do zaplata (žalobca sa domáhal zaplata predmetných úrokov z omeškania do 27.07.2017 v kapitalizovanej výške v prepočte 482,28 eur). Pokiaľ ide o výšku úroku z omeškania, súd sa nestotožnil so žalobou, keď žalobca si v žalobe uplatnil úroky z omeškania vo výške 5,25 % ročne, nakoľko výška úrokov z omeškania podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v platnom a účinnom znení ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, t.j. ku dňu 24.07.2014 predstavovala výšku 5,15 % ročne, t.j. o 5 % bodov vyššiu, ako základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku, keď základná úroková sadzba ECB ku dňu 25.07.2014 predstavovala výšku 0,15 % ročne. Pokiaľ sa potom žalobca v žalobe domáhal úrokov z omeškania vo výške 5,25 % ročne, súd žalobu v časti čo do zaplata úroku z omeškania vo výške 0,10 % ročne z uplatnenej istiny od 25.07.2014 až do zaplata zamietol.

9. Pokiaľ zobral žalobca žalobu v časti čo do zaplata sumy 20,-eur titulom poplatkov z dôvodu úhrady vykonanej zo strany žalovanej späť, súd konanie v tejto časti zastavil.

10. Vzhľadom na sociálnu situáciu žalovanej, na ktorú reflektoval aj žalobca udelením súhlasu s povolením splátok dlhu, súd povolil žalovanej splácať predmetný dlh v pravidelných mesačných splátkach po 69,-eur, a to pod stratou výhody splátok pre prípad riadneho a včasného nezaplata čo i len jednej splátky.

11. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že priznal žalobcovi, ktorý mal vo veci prevažný úspech (žalobca mal vo veci úspech v časti čo do zaplata istiny vo výške 3.050,94 eur, zmluvných úrokov a úrokov z omeškania do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, t.j. do 24.07.2014 vo výške 565,83 eur, úrokov z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 3.050,94 eur od 25.07.2014 až do zaplata, ako aj zaplata poplatkov vo výške 18,89 eur a taktiež v časti čo do zaplata poplatkov vo výške 20,-eur, ohľadne ktorých zobral žalobca žalobu späť z dôvodu úhrady vykonanej zo strany žalovanej) nárok na náhradu trov konania voči žalovanej, ktorá mala v spore úspech v pomerne menšej časti (žalovaná mala v spore úspech v časti čo do zaplata zmluvných úrokov vo výške 19,50 % ročne zo sumy 3.050,94 eur od 24.07.2014 až do zaplata, a ohľadne úrokov z omeškania vo výške 0,10 % ročne zo sumy 3.050,94 eur od 25.07.2014 až do zaplata, ohľadne ktorých súd žalobu zamietol). Keďže žalobca bol vo vzťahu k žalovanej úspešný v rozsahu 62,61 % predmetu konania a neúspešný v rozsahu 37,39 % predmetu konania pri zohľadnení pomeru výšky pôvodne uplatnenej istiny, zmluvných úrokov, úrokov z omeškania, ako aj bankových poplatkov a časti zmluvných úrokov a úrokov z omeškania, ohľadne ktorých súd žalobu zamietol) súd priznal žalobcovi nárok na pomernú náhradu trov konania v rozsahu 25,22 % (čo predstavuje rozdiel úspechu žalobcu vo výške 62,61 % a neúspechu žalobcu v rozsahu 37,39 % predmetu konania). Pri výpočte pomeru úspechu žalobcu v spore, súd vychádzal z pomeru súčtu všetkých nárokov uplatnených žalobcom, spolu s úrokmi z omeškania a zmluvnými úrokmi ku dňu vyhlásenia rozsudku, keď súčet týchto nárokov predstavoval výšku 6.930,60 eur a súčtu žalobcovi priznaných nárokov spolu so zmluvnými úrokmi a úrokmi z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku, vrátane časti predmetu konania čo do zaplata poplatkov vo výške 20,-eur, ohľadne ktorých zobral žalobca žalobu z dôvodu zavinenia na strane žalovanej späť, ktoré nároky predstavovali celkovo sumu 4.339,25 eur. O výške trov konania bude rozhodnuté v samostatnom uznesení Okresného súdu Ružomberok.

Poučenie:

Proti rozsudku súdu prvej inštancie možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Ružomberok písomne v 3 vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods.1,2 CSP) - a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje, e) podpis, a ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania - uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 365 ods.1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods.3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na uskutočnenie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.